

med henholdt Ministeren sig endelig til Guvernørens Udtalelser om, at Forslagets Vedtagelse vilde besværliggøre hans Arbejde. Maa jeg lige overfor disse Bemærkninger tillade mig at ytre, at Guvernøren jo slet ikke kender dette Forslag, han har aldrig set det, og det er jo desuden det liberaleste af alle liberale Forslag, som det overhovedet er muligt at stille. Vi sige: Alle I, som ere der, og som have lagt Grunden til Erhvervelse af Valgret, blive stillede, som I hidtil have været, kun de udenforstaaende faa ingen saadan Ret. Det forekommer mig at være en saa liberal Ordning, at Guvernøren i Vestindien, hvis han kendte Forslaget, sikkert vilde sige: Ja, det kan jeg acceptere. Thi en Ting er givet, der er ikke et eneste Menneske paa de vestindiske Øer, der kan blive fornærmet ved det, der er ingen, hvis Rettigheder krænktes, ingen, fra hvem man tager en Forhaabning bort. Men naar dette er Tilfældet, er det, som man paatænker, jo kun at give en Lov om, hvilken Udsigt saadanne fremmede skulle have til at erhverve Valgret, som endnu ikke have tænkt paa at komme ind i Landet, og der spørger jeg: Er der noget Land, som indretter sin Lovgivning alene med det for Øje, at der skal komme mange fremmede ind i Landet, og som angrenger sig for at gøre det rigtig behageligt for dem, og navnlig let og bekvemt for dem at faa Valgret? Jeg tror ikke, der er noget Land, som vil indrette sin Lovgivning saaledes, og derfor føler jeg mig overbevist om, at det aldrig kunde falde Guvernør Cold ind, at vort Forslag skulde besværliggøre hans Arbejde for at tilvejebringe rolige Forhold paa Øerne. Anderledes kunde det maaske stille sig med Hensyn til de andre Forslag, som have foreligget, men vort Forslag kan han ikke have noget imod, og ingen paa Øerne kan blive krænkede derved. Det forekommer mig nødvendigt en Gang at tage en Bestemmelse, som passer med vore øvrige Forhold. Hvad det angaar, at vi om 10 Aar ikke ville staa frit ved Revisionen af Loven, saa vil jeg svare: Ja, man kan jo altid sige: Giv os Respit, lad os vente, om 10 Aar kunne vi tales ved, men det er jo dog blot at slaa hele Forslaget ihjel; hvis det nu bliver forkastet, vil Spørgsmaalet sove roligt i lang Tid. Derfor skal der handles nu og ikke senere.

Hvad angaar det andet Punkt, maa jeg sige, at det jo dog kun er noget, man nu en Gang har fundet passende og rigtigt at indføre, at man ikke skal kunne

drages til Ansvar for sine Ytringer i et Parlament uden vedkommende Parlaments Samtykke. Det er naturligvis meget smukt, Ytringsfriheden maa jo beskyrmes, men hvor et Parlament kan antages at komme til at bestaa af saa mange fremmedartede Elementer, som her er Tale om — hvis man da overhovedet vil sammenligne Kolonialraadene med Parlamenter —, saa turde der dog være nogen Anledning til at sige, vi kunne paa ingen Maade indrømme jer fri og ubegrænset Ret til at sige, hvad I ville, vi kunne ikke gaa med til, at en Del af Medlemmerne, f. Eks. Halvdelen plus en, naar de rotte sig sammen, skulde kunne sige, hvad de ville, fordi det er umuligt at drage dem til Ansvar. Det kunne vi ikke gøre, hvor vi som her forudsætte, at der, selv om man vedtager vort andet Ændringsforslag, i lang Tid i Parlamentet vil være Folk af mange Slags Nationaliteter. Jeg kan ikke se rettere, end at de Forslag, der her er Tale om, ere meget betimelige, og naar de ere vedtagne, tror jeg, Guvernøren vil sige: Det er fortræffeligt; de ville saa langt fra at skade ham i hans Virksomhed tværtimod gavne ham.

Jeg glemte med Hensyn til det første Ændringsforslag at sige, at det jo er bekendt, at Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan for et Aar siden har vedtaget en Bestemmelse, gaaende ud paa, at kun Indfødsret skulde give Valgret. Senere skal der være vedtaget et andet Forslag, rimeligvis under Indflydelse af Guvernøren, men det har jeg ikke set. Derimod har jeg af en Beretning i St. Thomæ Tidende set, at det har været indstillet, at Indfødsret alene skulde give Valgret, og at denne Indstilling er bleven vedtaget. Vort Forslag, som giver en langt videre Adgang til at opnaa Valgret, nemlig til alle dem, der i de sidste 5 Aar have været bosatte paa Øerne samt til de paa Øerne nu bosatte, for saa vidt de blive boende der i 5 Aar, skal jeg altsaa paa ny paa det varmeste anbefale.

Ordføreren (Reedtz-Thott): Det paa-hviler mig endnu at anbefale de Ændringsforslag, som jeg paa et særskilt Blad har stillet til Forslag til Lov om et Gendarmerikorps i Dansk Vestindien. Det er kun nogle Ændringsforslag, som ere nødvendige for at føre Loven tilbage til den Skikkelse, den havde ved Forelæggelsen. Jeg skal anbefale disse af mig stillede Ændringsforslag, der, som sagt, ere rent redaktionelle.